

I de tilfælde, hvor barnet skiftevis bor hos ikke-samlevende forældre, må det være afgørende, hvem der afholder de væsentligste udgifter til barnets forsørgelse. Hvis begge forældre bidrager lige meget, må forældrene vælge, hvis forhold ydelserne efter børnetilskudsloven skal afpasses efter. I denne situation vil der være mulighed for »børnetilskudstænkning«.

Hvis den sidstnævnte løsning vælges, kan de stillede spørgsmål besvares således:

ad a) Forældrene kan vælge, til hvem børnetilskuddene skal udbetales.

ad b) Børnetilskud (og ungdomsydelse) skal beregnes på grundlag af indtægtsforholdene hos den af forældrene, som skal have tilskuddene udbetalt.

ad c) I de tilfælde, hvor barnet bor lige meget hos begge forældrene, vil der være mulighed for »børnetilskudstænkning«.

ad d) En løsning, hvorefter halvdelen af ydelsen beregnes efter den ene af forældrenes økonomiske forhold og den anden halvdel efter den anden af forældrenes forhold, vil bevirke nedsættelse eller bortfald af ydelserne efter børnetilskudsloven til en enlig forsørger, hvis en person, der ikke er enlig eller er velstående, får del i forældremyndigheden.

Spørgsmål 11:

Forskellige steder i bilstandsloven tales der om samtykke fra forældremyndighedens indehaver. Hvordan vil disse regler skulle praktiseres ved »fælles« forældremyndighed?

Svar:

Socialministeriet har oplyst følgende:

De foreslåede ændringer på forældremyndighedsområdet bryder med bilstandslovens forudsætninger om, at forældremyndigheden over for børn født uden for ægteskab og i tilfælde af separation og skilsmisse alene tilkommer den ene af forældrene.

Socialministeriet har endnu ikke tilendebragt sine overvejelser om, hvilke lovgivningsmæssige konsekvenser nyordningen i givet fald bør få på bilstandslovens område.

En naturlig konsekvens af »fælles« forældremyndighed vil være, at i de tilfælde, hvor der skal indhentes samtykke til en hjælpeforanstaltning fra forældrene, må det sociale udvalg i barnets opholdskommune indhente

samtykke fra *begge* forældremyndighedsindehaverne, selvom de ikke bor sammen. Der vil kunne opstå problemer, hvis den ene af forældrene er indforstået med en hjælpeforanstaltning, mens den anden modsætter sig. I disse tilfælde må afgørelserne træffes i et møde i det sociale udvalg, jfr. bilstandslovens §§ 34 og 126. Fælles forældremyndighed må antages at medføre et forøget antal afgørelser efter den procedure, der er omtalt i disse bestemmelser.

Når der er tale om at anbringe et barn uden for hjemmet på grund af forholdene hos den ene af ikke-samlevende forældre med fælles forældremyndighed, kunne det være en nærliggende tanke, at barnet fik ophold hos den anden af forældrene i stedet for hos en fremmed plejefamilie eller i en institution. Efter de gældende regler har ikke-samlevende forældre kun i få tilfælde (gifte, der bor faktisk adskilt) fælles forældremyndighed, og anbringelse hos den af forældrene, der ikke har forældremyndigheden, vil kunne ske ved meddelelse af plejetilladelse til pågældende eller ved, at det sociale udvalg formidler opholdet som anbringelse i familiepleje. Hvis der foreligger fælles forældremyndighed, vil det sociale udvalg komme til at fremstå som en myndighed, der blander sig i parternes *fordeling* af forældremyndigheden.

Spørgsmål 12:

Hvis forældrene bor i hver sin kommune, hvilken kommune skal da bære udgifterne ved støtteforanstaltning for barnet i henhold til bilstandsloven?

Svar:

Socialministeriet har oplyst følgende:

Det følger af bilstandslovens § 10, at pligten til at yde bistand til et barn, der kun lever sammen med den ene af forældrene, påhviler den kommune, som den pågældende af forældrene bor i.

Efter socialministeriets opfattelse må det således være afgørende, hvem af forældrene barnet lever sammen med. Hvis barnet bor lige meget hos begge forældrene, der bor i hver sin kommune, må pligten til at yde bistand påhvile det sociale udvalg i begge kommuner afhængigt af, i hvilken kommune